

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/35/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223209484
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8223209484.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD. a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu: B. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/X, XXX XX O., zastúpená advokátom Mgr. Matúšom Mackom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50 424 777, proti žalovanému: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtina 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 8Csp/40/2023-74 zo dňa 30.5.2024 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol takto:

I. Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 3.000,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala primeraného finančného zadostučinenia vo výške 6.802,30 eur, pretože v pôvodnom konaní, ktoré bolo vedené pred Okresným súdom Svidník sp. zn. 2Csp/76/2020 sa úspešne ubránila žalovanému, ktorý od nej vymáhal 6.802,30 eur.

Prvoinštančný súd v prejednávanej veci zistil, že žalobkyňa ako dlžníčka mala so Všeobecnou úverovou bankou, a.s. Bratislava, uzatvorenú zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, kde banka jej poskytla bezúčelový spotrebiteľský revolvingový úver, ktorý riadne neuhradila, a preto jej vznikol dlh, ktorý banka zažalovala na bývalom Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2Csp/76/2020. Banka žiadala od žalovanej zaplatenie 6.802,30 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 21.9.2020. Žalovanej bola žaloba doručená 20.1.2021, žalobkyňa si v pôvodnom konaní zvolila právneho zástupcu, advokáta, k žalobe sa nevyjadrila. Žalovaný v pozícii žalobcu následne zobral v časti žalobu späť o 4.859,62 eura a navrhol v tejto časti konanie zastaviť, uplatnil si 1.942,68 eura. Žalobkyňa v pôvodnom konaní so žalobou nesúhlasila, čo deklarovala na pojednávaní dňa 18.6.2021, kde vzniesla námietku premlčania a namietala, že poskytnutý úver bol žalovanej poskytnutý bez odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity spotrebiteľa a zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy.

Pre späťvzatie žaloby konanie bolo čiastočne zastavené a vo zvyšku bola žaloba zamietnutá, pretože uplatnený nárok bol premlčaný.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žalovaný bol v pôvodnom konaní neúspešnou stranou sporu, keďže čiastočne zoberal žalobu späť, čiastočne jeho žaloba pre premlčanie bola zamietnutá.

Vo vzťahu k čiastočnému späťvzatiu žaloby prvoinštančný súd dospel k záveru, že v rozsahu 4.859,62 eura žalovaný, v pôvodnom konaní v postavení žalobcu, uznal, že žaloba nie je dôvodná, preto zoberal žalobu čiastočne späť. Vo zvyšku bola žalobkyňa úspešnou stranou sporu v postavení žalovanej. Preto prvoinštančný súd mal bez pochybností preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 2Csp/76/2020 si žalobkyňa bez akejkoľvek pochybnosti úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv tak, ako to vyžaduje § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Žalovaný vo vzťahu k žalobkyni ako spotrebiteľke vyvolal stav, v dôsledku ktorého mohla žalobkyni vzniknúť ujma, čo je dostatočným dôvodom pre uznanie nároku podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Prvoinštančný súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 6Cdo/127/2017, kde jediným predpokladom, ktorý zákon vyžaduje je, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva. Nie je potrebné preukazovať výšku uplatneného nároku. S finančným zadostučinením sa má dovoliť ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľskej zmluve. Nie je účelom zaťažiť spotrebiteľa dôkazným bremenom preukazovať skutočnú existenciu ujmy pre priznanie finančného zadostučinenia. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy je z pravidla nereálne.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že konanie žalovaného v pôvodnom konaní bolo spôsobilé privodiť ujmu vo sfére rodinného, súkromného a spoločenského života žalobkyne. Primerané finančné zadostučinenie bude pre žalobkyňu primerané vo výške 3.000 eur, a preto vo zvyšku žalobu zamietol. Túto sumu priznanú žalobkyni považoval za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľky. Priznané finančné zadostučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného. Je akousi satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť, je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal.

Konanie pred súdom pre bežného spotrebiteľa predstavuje stresovú situáciu, najmä pokiaľ si nemôže byť istý želaným výsledkom. Žalobkyňa na ochranu svojich práv a svojou aktivitou dosiahla v konaní úspech proti profesionálovi, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov. Preto prvoinštančný súd po zohľadnení satisfakčnej a sankčnej funkcie primeraného finančného zadostučinenia považoval sumu 3.000 eur za primeranú.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v celom rozsahu, a preto jej súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania. O výške rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku, v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu a prizná žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Žalobkyňa nemá žiaden nárok na primerané finančné zadostučinenie, pretože predpokladom priznania finančného zadostučinenia je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom. V prejednávanej veci podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti žalobkyňou nie je splnená, keďže žalobkyňa neuplatnila žiaden konkrétny nárok z porušenia práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa. Predmet sporu v časti o zaplatenie úrokov a poplatkov odpadol z dôvodu zastavenia konania na základe späťvzatia žaloby žalovaným. Súd o nároku titulom úrokov a poplatkov meritórne nerozhodoval. Predmetom sporu ostal iba nárok čo do rozdielu medzi čerpaným úverom a plnením na úver.

V sporovom konaní sp. zn. 2Csp/76/2020 sa žalovaná, teraz žalobkyňa, bránila námietkou premlčania. Súd žalobu žalobcu v pôvodnom konaní zamietol pre vznesenú námietku premlčania, dôvodom zamietnutia žaloby nebola nedôvodnosť uplatňovaného plnenia. Dlh z úveru splatený nebol. Uplatnením námietky premlčania žiadne práva žalobkyne v pôvodnom spore ako spotrebiteľa porušené neboli.

Tým je nárok žalobkyne titulom zaplatenia primeraného finančného zadostučinenia v celom rozsahu nedôvodný a je potrebné ho zamietnuť.

Žalovaný poukázal na rozhodovacia prax odvolacích súdov, a to Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 17CoCsp/20/2020, 17Co/78/2019 a Krajského súdu v Nitre pod sp. zn. 15CoCsp/6/2023. Keďže žiadne práva žalobkyne ako spotrebiteľa uplatnením premlčaného nároku porušené neboli, žalobkyni tak voči žalovanému nevznikol nárok na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z.

Žalovaný ďalej namietal aj výšku primeraného finančného zadostučinenia. Žalobkyňa nešpecifikovala, ktoré jej spotrebiteľské právo bolo porušené, ani aká ujma jej bola spôsobená, nepreukázala vznik

konkrétnej ujmy v dôsledku porušenia jej práv zo strany žalovaného. Preto jej nevznikol ani nárok na zaplatenie finančného zadosťučinenia, ktorého sa domáha v prejednávacom spore. Žalobkyňa čerpala úver, ktorý do dnešného dňa neuhradila, nespĺňa podmienku primeranosti, výška nie je ničím odôvodnená. Primerané finančné zadosťučinenie nemá slúžiť ako prostriedok náhrady škody, ani ako neprimerané obohacovanie sa spotrebiteľa. Opäť žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 17Co/17/2018.

Keďže žalobkyni nevznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, žalovaný žiadal rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť v napadnutej časti a žalobu zamietnuť. Uplatnil si náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnuté výroky prvoinštančného rozsudku podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné.

6. Predmetom uplatneného nároku žalobkyne je nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. platného a účinného do 30.6.2024. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že jej nárok na primerané finančné zadosťučinenie vychádza z pôvodného rozhodnutia Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Csp/76/2020, kde bol vydaný rozsudok, ktorý sa stal právoplatným dňa 26.2.2022, v ktorom uplatnený nárok žalobcu na 6.802,30 eura bol v rozsahu 5.019,62 eura zastavený pre späťvzatie žaloby a zvyšok zamietnutý. Tým sa mala žalobkyňa domôcť podľa § 3 ods. 5 úspešného uplatnenia porušenia práva dodávateľom, teda žalovaným, a preto si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie, v rozsahu, ktorý jej hrozil.

Záveru prvoinštančného súdu o uplatnenom nároku na primerané finančné zadosťučinenie vychádzajú zo situácie, že žalobkyni hrozila ujma vo výške 6.802,30 eura, kde v rozsahu 4.859,62 eura súd konanie zastavil pre späťvzatie žaloby, a teda hroziaca ujma žalobkyni bola reálna; vo zvyšku pre premlčanie bol nárok zamietnutý.

7. Účelom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý z dôvodov zabezpečenia ochrany spotrebiteľa vyžadujú poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý ust. § 3 ods. 5 vyžaduje, je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi.

8. Pod úspešným uplatnením práva alebo povinnosti treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétnej vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Žiadnu inú podmienku, t.j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, sa nevyžaduje. Zákonodarcu pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody alebo z bezdôvodného obohatenia je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa ľahšie, lebo odpadá preukazovanie výšky škody alebo ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany (porovnaj rozsudok NS SR pod sp. zn. 6Cdo/127/2017).

9. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, zákon neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Je vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia (porovnaj rozsudok NS SR pod sp. zn. 6Cdo/127/2017).

10. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že v pôvodnom konaní si žalovaný voči žalobkyni uplatnil nárok na zaplatenie 6.802,30 eur s prísl. Žaloba s výzvou na vyjadrenie sa vtedy žalovanej, aktuálne žalobkyni bola doručená dňa 20.1.2021. Dňa 26.2.2021 oznámila svoje zastúpenie Z. Z., advokátom a v súdom stanovenej lehote sa k žalobe nevyjadřila. Ešte pred nariadením prvého pojednávania vo veci žalovaný dňa 8.10.2021 zobral čiastočne žalobu späť o sumu 4.859,62 eura. Späťvzatie žaloby neodôvodnil. V tom istom podaní, ešte pred prvým pojednávaním, žalobca zobral späť žalobu o ďalších 100 eur, ktoré dobrovoľne žalobkyňa v prospech žalovaného uhradila. Na prvom pojednávaní, ktoré sa konalo 18.10.2021, ostal predmet sporu 1.842,68 eur s prísl. Na tomto pojednávaní žalovaná vzniesla námietku premlčania a ďalej namietala porušenie zmluvných povinností dodávateľom. Pojednávanie

bolo odročené a v ďalšom podaní, ktoré došlo prvoinštančnému súdu 11.1.2022, žalovaný ako žalobca v pôvodnom spore oznámil súdu ďalšie čiastočné späťvzatie žaloby o sumu 60 eur, pretože žalovaná v tom konaní, resp. žalobkyňa v prejednávanej veci, čiastočne dlh uhradila.

Teda rozsah späťvzatia a zastavenia konania nepredstavuje výlučne späťvzatie uplatneného nároku žalobcom v pôvodnom konaní, ale aj čiastočné dobrovoľné plnenie žalovanému žalobkyňou. Závery prvoinštančného súdu, že žalobkyni (vtedy žalovanej) hrozila ujma vo výške 6.802,30 eur bez ohľadu na čas a dôvody späťvzatia žaloby, sú predčasné. Odvolací súd nenachádza odpoveď na podmienku vo vzťahu k výroku o zastavení konania, akým spôsobom si žalobkyňa ako spotrebiteľka úspešne uplatnila porušenie práva alebo povinnosti voči dodávateľovi, keď sám dodávateľ zbral žalobu späť pred prvým pojednávaním, o čom svedčí nakoniec aj vrátenie časti súdneho poplatku vo výroku pôvodného konania, nevyjadrenie sa žalovanej v tom čase k nároku, ktorý bol vzatý späť, nevykonanie žiadneho úkonu obrany žalovanou (teraz žalobkyňou) a sčasti dobrovoľne žalobkyňa svoj dlh uhradila a dokonca nežiadala plnenie ani vydať.

11. Pokiaľ sa týka výroku, ktorým vo zvyšku bola žaloba zamietnutá, je potrebné vyhodnotiť, či premičanie namietala žalobkyňa v pôvodnom konaní a tým odvrátila hroziaci uplatnený nárok žalobcu, ktorý mu nepatriel, a tým sa úspešne ubránila uplatňovanému nároku, ktorý nebol v súlade so zákonom, alebo na námietku premičania ex offo prihliadal súd, kde obrana žalobkyne nebola potrebná, pretože vychádzala zo zákonnej povinnosti súdu.

12. Pokiaľ sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia, rozhodnutie prvoinštančného súdu v odôvodnení vychádza z úvahy, podľa ktorej toto zadosťučinenie je primerané v rozsahu 3.000 eur, pričom v bode 20 rozsudku prvoinštančný súd uzavrel, že konanie žalovaného bolo spôsobilé prívodiť žalobkyni ujmu vo sfére rodinného, súkromného a spoločenského života bez bližšieho konkretizovania, a v bode 22 rozsudku uvádza, že priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej konaním žalovaného vznikla. Uvedené závery prvoinštančného súdu nedávajú jednoznačný výklad úvahy súdu o výške priznaného finančného zadosťučinenia.

Z hľadiska výšky priznaného primeraného finančného zadosťučinenia musí byť odôvodnenie priznanej výšky presvedčivé. Vychádza sa z voľnej úvahy súdu, ktorá nemôže byť svojvoľná a dokonca ani bezbrehá. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné vychádzať z toho, či hroziaci zásah do práv žalobkyne je objektívne akceptovateľný v spotrebiteľských vzťahoch, je potrebné vyhodnotiť spôsob a rozsah tohto zásahu a závažnosť následkov, ktoré hrozili. Je potrebné ďalej skúmať aj intenzitu a dĺžku tohto protiprávneho konania a náročnosť odstránenia následkov, resp. hrozby zásahu. Je potrebné prihliadnuť na osobu a postavenie žalobkyne ako spotrebiteľa na osobu a postavenie žalovaného ako dodávateľa. Bez povšimnutia nemôže ostať ani pohnútky alebo motívy žalovaného, prečo sa obdobným spôsobom správal a prečo hrozil zásah do spotrebiteľských práv žalobkyne, aký prospech žalovanému pri procesnej situácii, ktorá nastala v pôvodnom konaní bol uplatňovaný, či výška primeraného finančného zadosťučinenia môže v budúcnosti odradiť žalovaného z obdobných činností, ktoré viedli k aplikácii ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľov.

Primerané finančné zadosťučinenie nemôže slúžiť na finančné obohacovanie žalobkyne, ale taktiež musí zohľadňovať skutkové okolnosti prejednávanej veci a plniť požiadavku primeranosti. Je nutné prihliadnuť aj na to, či si žalobkyňa svoj záväzok voči žalovanému (resp. banke) splnila a dlh uhradila a či len v dôsledku námietky premičania tento záväzok ostal neuhradený. Je potrebné zohľadniť správanie sa a zodpovednosť žalobkyne v spornom zmluvnom vzťahu.

13. Keďže rozhodnutie prvoinštančného súdu nedáva odpovede na odvolacie námietky žalovaného vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku, nie je možné rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť a ani zmeniť. Preto odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, než rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a vrátiť v napadnutom vyhovujúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania.

14. Úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní bude ustáliť skutkové a právne závery nielen vo vzťahu k úspešnosti žalovanej pri obrane voči uplatnenému nároku žalobcom v pôvodnom konaní, kde prvoinštančný súd prihliadne nielen na dôvody zastavenia konania, ale aj vyhodnotí účelnosť obrany žalovanej pri zamietnutí žaloby v dôsledku premičaného nároku.

Pokiaľ prvoinštančný súd dospeje k záveru, že žalobkyni je potrebné priznať primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., platného do 30.6.2024, v takom prípade výšku náležitým spôsobom odôvodní. Úvaha súdu musí byť preskúmateľná v odvolacom konaní.

15. Podľa § 396 ods. 3 CSP prvoinštančný súd rozhodne opätovne o trovách celého konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).